

Članki in razprave v pravnih časopisih. Arhiv LVI, 5: Tasić Dj.: Prilog pitanju o tehnici podela nadležnosti u saveznim državama. Dukanać Lj.: Protivrečnosti u teoriji vaspitne zaštite. Radović R.: Prirodnopravna teorija monarhističkog apsolutizma u političkoj filozofiji vojvodjanskih Srba. Mulatović M.: Potstrekavanje i pomaganje iz § 76 VKZ. Milojković B.: Opravka zakupljenog dobra. Mirković M.: Vraćanje okuća u Hrvatsku. — Arhiv LVI, 6: Mirkin Gecević: Parlamentarna vladavina i Ustavotvorna skupština. Politeo I.: Slobodna pravna saradnja. Lovčević L.: Porez na ratne dobiti. Stjepanović N.: Primena načela dvostepenosti u upravnom postupku u vezi sa upravno-sudskim. Vukčević R.: Pozivna tajna i njeno izdavanje. Arandjelović D.: Interesantni slučajevi iz francuske jurisprudencije. Adžić S.: Administrativni sudovi su vezani tužbom u administrativnim stvarima. — **Pravo-sudje** 11—12: Milić I.: O stvarnoj legitimaciji, imenovanju prethodnika i povezanim pitanjima. Blagojević B.: Izjednačenje muške i ženske dece u pogledu nužnog naslednog dela. Britvić M.: Uredjenje medja. Jarhi M.: Da li je § 195 Rudarskog zakona za B. i H. još na snazi? Zonjić M.: Presuda zbog izostanka. Šumanović A.: Posebna i različita nadležnost sudova kot utuživanja advokatskih troškovnika (§ 32 Za.). Rajs V.: Porodična zadruga prema propisima Uredbe o l. z. d. Varman Dujić H., Plenitba prinadležnosti privatnih nameštenika po Ip. Marin-ković D.: Da li je kleveta učinjena prema oficiru kao suprugu od strane vojnog lica kleveta samo supruge ili ujedno i kleveta časti dotičnog oficira? Kastratović M.: O kodifikaciji od. I § 397 Kz. Popović J.: O Tbr. 21 i 29 Zakona o sudskim taksama.

Razne vesti.

Kronika Društva „Pravnika“. V društvu so predavali: priv. doc. dr. Bajić St.: Delovno pravo in vojna (22. novembra 1939), univ. prof. Maklecov A.: Krivda in nevarnost v modernem kazenskem pravu (13. decembra 1939). — V zadnjem času so pristopili društvu novi člani: dr. Bole Ivan, zavarovalnični ravnatelj v Ljubljani, dr. Hötzl Oton, notarski pripravnik v Ljubljani, dr. Orožen Janko, bančni podravatelj v Mariboru, dr. Zorc Rudolf, odvetniški pripravnik v Ljubljani, dr. Lečnik Miloš, odvetniški pripravnik v Kamniku, Lazar Franc, sodnik v Slovenskih Konjicah, Jelenc Gojmir, odvetnik v Kozjem.

Osebnosti. Za izrednega profesorja na ljubljanski univerzi je postavljen dr. Kušej Gorazd. — Za sodne pristave so postavljeni dr. Votič Edvard (Cerknica), dr. Žnidaršič Pavel (Lož), Ferjan Karel (Rateče), dr. Lampret Maksimilijan in dr. Schiffrer Živko (Maribor), Fortuna Stanislav in dr. Capuder Donata (Ljubljana). — Nadalje so postavljeni za banskega inspektorja pri banski upravi v Ljubljani Seneković Miroslav, za finančna svetnika Živković Mihajlo in Jereb Vinko pri finančni direkciji v Ljubljani. — V pokoj sta stopila finančni višji svetnik Dietz Ivan in sreski načelnik Kakl Matija. — Umrli so: upok. javni notar Križan Ferdo, notarski namestnik dr. Razboršek Ivan, odvetnik dr. Mayer Fran, predsednik deželne sodišča v pok. dr. Pa-pež Oton.

Dr. Papež Oton. Dne 12. januarja t. l. se je za večno poslovil od nas upokojeni predsednik deželnega sodišča v Ljubljani dr. Oton Papež, eden najvidnejših in najmarkantnejših zastopnikov slovenskega sodniškega stanu pred vojno in v prvih poveljskih letih. Pokojnik se je narodil dne 16. aprila 1867 v prijaznem dolenskem trgu Mokronogu, po dovrstitvi pravnih študij na dunajskem vseučilišču pa vstopil dne 6. julija 1890 v službo pri okrajnem sodišču v Trebnjem. L. 1896. je prišel kot sodni pristav v Postojno. Že tu mu je pridobilo njegovo temeljito pravno znanje in vestno delo odlično oceno, ki jo je obdržal skozi vse nadaljnje službovanje in na podstavi katere je prišel l. 1905. kot sodni tajnik k sodišču v Ljubljano. V časih sodnikovanja na deželi mu je postala priroda prava prijateljica, v njo je zahajal v prostih časih kot lovec, kot gobar in botanik, kot turist je iskal in našel še v zadnjih letih, dokler je zmogel, v prosti naravi največ oddiha in zadovoljstva. Intimna povezanost z naravo je okrepila v njem že prirojeni čut za red in mu izoblikovala ono pravičnost, ki ga je dičila skozi vse njegovo službovanje in ga napravila kot sodnika poznanelega deleč na okrog. Svoj dobri sloves je obdržal Papež tudi v Ljubljani. Tu se je izkazal kot civilni in kazenski sodnik, predvsem pa kot izboren razpravljalec in nad vse več predsednik pri porotnih razpravah. V Ljubljani je posegel tudi takoj v Pravnikovo društveno življenje, postal l. 1907. odbornik „Pravnika“, l. 1911. pa društveni podpredsednik. To mesto je obdržal tudi skozi vojno dobo in odstopil l. 1920, češ da je treba, da se napravi mesto mlajšim močem. Med temi leti je bil parkrat v nadzorstvu društvenega glasila, prispeval v časopis vselej tehtne odločbe, l. 1910 pa tudi kratek članek „Stroški ustavitvenega upora po § 57 i. r.“ Še prav posebno je deloval v predvojnih letih v krožku, ki je pripravljal in pregledoval prevod občega državlanskega zakonika. Leta predvojnega službovanja so bili časi najhujšega germanizatoričnega pritiska. Dr. Papež pa se je izkazal tudi v tem kremenit značaj. Bil je med sodniki, ki se je pridružil Einspielerjevi borbi za pravice slovenskega jezika pri sodišču in med tistimi, ki so l. 1908. zahtevali ob uvedbi disciplinske preiskave zoper Einspielerja disciplinski postopek zoper sebe. Sedaj tudi njega kot zadnjega izmed teh zavednih in neupogljivih branilcev narodovih pravic ni več. Zato ni čuda, da mu je po prevratu poverila Narodna vlada dne 21. oktobra 1918 najprej vodstvo, potem pa predsedništvo deželnega sodišča v Ljubljani, kar je obdržal do upokojitve v septembru 1925. Kot predsednik je imel mnogo posla, preden so bila urejena vsa sodišča, težave tudi pri sodiščih, njemu podrejenih, niso bile nič manjše kakor drugod. Zlasti na tem mestu je smatral za svojo prvo in najpomembnejšo nalogo sodstvo. Par let je posloval tudi kot izpraševalni komisar pri pravosodnih državnih izpitih. Po upokojitvi je opravljal nekaj let odvetniške posle, pozneje pa se odtegnil skoro popolnoma javnemu delu in živel za svojo družino in vedno mu ljubo naravo. Čast in slava njegovemu spominu!

Dr. R. Sajovic.

Popravek k Spomenici Kongresa pravnikov iz leta 1939. V tej spomenici se naj besedilo resolucije, ki jo je predlagal referent g. dr. Luka Kravina str. 116 zadnja vrstica, ki se glasi „... tudi na ostale udeležence v takem odnosu“ popravi pravilno takole:

„... tudi na ostale udeležence, ki niso do oškodovancev v takem odnosu.“